

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

01 februarie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Gordilă Nicolae

Judecători

Covalenco Elena

Diaconu Iurie

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către inculpat și avocatul său Ionaș Gheorghe, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 martie 2016 și a sentinței Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 27 noiembrie 2015, în cauza penală privind-l pe **Gulai Anatolie**

Termenul de examinare a cauzei:

1. prima instanță: 12.08.2015-27.11.2015
2. instanța de apel: 11.02.2016-10.03.2016
3. instanța de recurs: 21.12.2016-01.02.2017

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 27 noiembrie 2015, în procedura judecării pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, Gulai Anatolie a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, la 2 ani închisoare.

În temeiul art. 90 Cod penal, pedeapsa numită i-a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 2 ani.

2. Potrivit sentinței s-a constatat, că Gulai A. la 02.05.2015, în jurul orei 01.00, aflându-se la intersecția str. Eugen Coca - Ion Neculce, mun. Chișinău, acționând din intenții huliganice, încalcând grosolan ordinea publică și exprimând o vădită lipsă de respect față de societate, a încercat să deterioreze un indicator rutier, după care a aruncat în Chirtoacă T., care curma actul lui huliganic, cu o piatră ridicată de la sol, provocându-i vătămări ușoare ale integrității corporale, conform raportului de examinare medico-legală nr. 1416/D din 07.07.2015.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, faptele inculpatului Gulai A. au fost calificate *de drept* în baza art. 287 alin. (3) Cod penal și anume – *huliganismul, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanei, precum și acțiunile care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-un cinism sau obrăznicie deosebită, săvârșite cu aplicarea altor obiecte pentru vătămarea integrității corporale și sănătății.*

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procuror, care a solicitat casarea parțială a acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care lui

Gulai A., recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal, să-i fie aplicată pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani, cu executare în penitenciar de tip închis.

În motivarea apelului procurorul a invocat:

- pedeapsa aplicată inculpatului este prea ușoară, datorită pericolului social sporit al infracțiunii săvârșite de către inculpat, instanța de fond nu a ținut cont de scopul pedepsei, care primordial trebuie să restabilească echitatea socială și să prevină săvârșirea de noi infracțiuni, atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane. Suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoare va duce la încurajarea pe viitor a săvârșirii infracțiunilor similare și de către alte persoane;

- prima instanță, la adoptarea sentinței, s-a bazat doar pe faptul că Gulai A. a recunoscut vinovăția integral, sincer s-a căit de cele săvârșite, are vârstă tânără și a reparat prejudiciul cauzat părții vătămate;

- instanța de fond urma să țină cont de faptul că Gulai A. a comis o infracțiune gravă, cu aplicarea violenței, cauzând părții vătămate leziuni corporale ușoare, astfel scopul educativ și preventiv al pedepsei aplicate în privința acestuia nu poate fi atins decât prin sancționarea dură, mai ales că în prezent se comit cu o frecvență sporită infracțiuni similare ce majorează gradul prejudiciabil și rezonanța socială;

- inculpatul anterior a fost de două ori judecat pentru săvârșirea infracțiunilor intenționate, ultima dată la 17 noiembrie 2014 în baza art. 264¹ alin. (1) Cod penal, fiindu-i aplicată pedeapsa 160 ore de munca neremunerată în folosul comunității, cu privarea dreptului de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani, ca urmare acesta a comis infracțiunea, fiind în stare de recidivă. De asemenea, Gulai A. se află la evidența medicului narcolog;

- suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoare, îl va favoriza pe inculpat să mai comită în viitor acțiuni similare, iar de către alte persoane va fi apreciată ca o atitudine tolerantă din partea statului a comportamentului agresiv, manifestării nerespectului față de societate și încălcării grosolane a ordinii publice;

- pedeapsa stabilită inculpatului este neîntemeiată și individualizată contrar prevederilor art. 61 Cod penal, nu-și va atinge scopul de corectare a condamnatului, precum și de prevenire a săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea acestuia, cât și a altor persoane.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 martie 2016, a fost admis apelul declarat, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Gulai A. a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal și în baza art. 82 Cod penal, 364¹ Cod de procedură penală, a fost condamnat la 2 ani 4 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis.

În baza art. art. 84 alin. (2), 85 alin. (2) Cod penal, prin cumul de sentințe, i-a fost adăugată integral partea neexecutată a pedepsei complementare sub formă de 3 ani privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport, stabilită prin sentința Judecătoriei Râșcani mun. Chișinău din 17.11.2014, fiindu-i stabilită pedeapsă

definitivă – 2 ani 4 luni închisoare cu executare în penitenciar de tip închis și 3 ani privare de dreptul de a conduce mijloace de transport.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a menționat, că prima instanță a stabilit corect starea de fapt și de drept ce corespunde probelor din dosar, care au fost apreciate corect, fiind încadrate just acțiunile inculpatului în baza art. 287 alin. (3) Cod penal.

Necătând la faptul că inculpatul a recunoscut pe deplin vina în cele incriminate, culpa acestuia în comiterea infracțiunii de huliganism este dovedită și prin probele administrate în cadrul urmăririi penale și cercetate de către instanța de fond și anume: declarațiile părții vătămate Chirtoacă T. (f.d. 8), declarațiile martorilor Mazepa D. (f.d. 13), Negara A., Adam V. (f.d. 37), procesul-verbal de cercetare la fața locului din 24.07.2015 (f.d. 26-27), procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie (f.d. 4), care au fost recunoscute și acceptate de către inculpat.

Totodată, instanța de apel a menționat că în ședința primei instanțe, inculpatul a recunoscut în totalitate faptele indicate în rechizitoriu, fiind de acord și cu încadrarea juridică a faptelor incriminate, a recunoscut probele administrate în cadrul urmăririi penale expuse mai sus și nu a solicitat administrarea de noi probe.

Instanța de apel a constatat, că totalitatea probelor administrate în faza de urmărire penală, recunoscute de către inculpat, confirmă cu certitudine că Gulai A. a săvârșit intenționat infracțiunea de huliganism în următoarele circumstanțe: la data de 02.05.2015, în jurul orei 01.00, aflându-se la intersecția str. Eugen Coca și str. Ion Neculce, mun. Chișinău, acționând din intenții huliganice, încălcând grosolan ordinea publică și exprimând o vădită lipsă de respect față de societate, a încercat să deterioreze un indicator rutier, după care nereacționând la cerințele lui Chirtoacă T. de a înceta acțiunile ilegale, în vederea curmării acțiunilor lui agresive, a solicitat de la Gulai A. să se liniștească și să înceteze acțiunile sale neadecvate, însă ultimul a continuat să încalce grosolan ordinea publică, numindu-l pe Chirtoacă T. cu cuvinte necenzurate. Ulterior, continuând acțiunile sale huliganice, având un comportament agresiv și urmărind scopul demonstrării în public a supremației fizice, a luat o piatră de la sol și manifestând un cinism și obraznicie deosebită, a aruncat cu aceasta în Chirtoacă T., nimerind în regiunea capului, după care a părăsit locul infracțiunii. Astfel, conform raportului de examinare medico-legală nr. 1416/D din 07.07.2015, lui Chirtoacă T. i-au fost cauzate vătămări corporale ușoare ale integrității corporale.

În opinia instanței de apel, deși prima instanță a încadrat corect acțiunile inculpatului Gulai A., totuși sentința emisă nu corespunde prevederilor art. art. 364¹ alin. (7), 384 alin. (2), 392 alin. (1), 394 Cod de procedură penală.

De asemenea, instanța de apel a menționat că sentința nu corespunde rigorilor legislației procesual penale în vigoare, deoarece în partea descriptivă a acesteia nu sunt indicate probele pe care se întemeiază concluziile instanței de judecată, motivele pentru care instanța a respins alte probe, încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, mențiunea referitor la recidivă. Totodată, prima instanță a omis să argumenteze categoria pedepsei aplicate și nu a argumentat în nici un fel pedeapsa stabilită inculpatului.

Instanța de apel a reținut, că prima instanță a aplicat inculpatului o pedeapsă sub formă de 2 ani închisoare, bazându-se pe faptul că cauza a fost examinată în baza art. 364¹ Cod de procedură penală, stabilind circumstanțele atenuante recunoașterea sinceră a vinovăției de către inculpat, lipsa antecedentelor penale, acordarea ajutorului la descoperirea infracțiunii comise, căința în cele comise, recuperarea integrală a prejudiciului cauzat aplicându-i lui Gulai A. pedeapsa minimă permisă de legea penală.

Instanța de apel a considerat justificate argumentele acuzatorului de stat, precum că prima instanță în mod eronat nu a stabilit că inculpatul a comis infracțiunea în stare de recidivă, mai mult ca atât, eronat a reținut ca circumstanță atenuantă lipsa antecedentelor penale, ceea ce nu corespunde materialelor cauzei penale.

Instanța de apel a indicat, că Gulai A. a fost condamnat prin sentința Judecătoria Botanica mun. Chișinău din 29.09.2014 în baza art. 217 alin. (2) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 300 unități convenționale, ceea ce constituie 6.000 lei (f.d. 79). Prin sentința Judecătoria Rîșcani mun. Chișinău din 17.11.2014, Gulai A. a fost condamnat în baza art. 264¹ alin. (3) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de 160 ore muncă neremunerată în folosul comunității, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani (f.d. 107). Conform informației eliberate de către Biroul de probațiune Buiucani, mun. Chișinău, se confirmă cu certitudine, că la data de 20.07.2015, Gulai A. a executat integral pedeapsa sub formă de 160 ore muncă neremunerată în folosul comunității, stabilită prin sentința Judecătoria Rîșcani mun. Chișinău din 17.11.2014, iar actul de huliganism în speța data a fost comis la data de 02.05.2015.

Instanța de apel a considerat neîntemeiat argumentul apărării, precum că antecedentele penale ale lui Gulai A. sunt stinse, deoarece pentru ca antecedentele penale să fie stinse, urmează ca pedeapsa neprivativă de libertate să fie executată înainte de comiterea infracțiunii și nu înainte de pronunțarea sentinței, conform art. 34 Cod penal. În speță, Gulai Anatolie a comis infracțiunea de huliganism la data de 02.05.2015, iar executarea integrală a pedepsei a avut loc la 20.07.2015, prin urmare ultimul a comis infracțiunea în stare de recidivă.

În viziunea instanței de apel, chiar dacă inculpatul ar fi executat integral pedeapsa principală sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității înainte de data de 02.05.2015, oricum infracțiunea se consideră comisă în stare de recidivă, deoarece Gulai A. nu a executat până în prezent pedeapsa complementară privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani, stabilită prin sentința Judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău din 17.11.2014.

Astfel, la data de 02.05.2015 când a fost comisă infracțiunea de huliganism nu erau executate de către inculpat nici pedeapsa principală de muncă neremunerată în folosul comunității și nici pedeapsa complementară sub formă de privare de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani, ceea ce atestă cu certitudine că infracțiunea a fost comisă în stare de recidivă.

La individualizarea pedepsei, instanța de apel a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite - inculpatul a comis o infracțiune ce face parte din categoria infracțiunilor grave, conform prevederilor art. 16 Cod penal, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat - Gulai A. anterior fiind judecat, a comis infracțiunea în stare de recidivă, se află la evidența medicului narcolog ca consumator de substanțe narcotice (hașiș, amfetamine) (f.d. 103), circumstanțe agravante nu au fost stabilite, de circumstanțele atenuante - recunoașterea vinovăției, căința sinceră, de faptul că a achitat prejudiciul părții vătămate, iar aceasta dorește ca inculpatul să nu fie pedepsit cu pedeapsa sub formă de închisoare.

Instanța de apel a considerat că scopul educativ și preventiv al pedepsei aplicate în cauza penală dată nu poate fi atins decât prin aplicarea pedepsei penale cu închisoare.

6. Hotărârile judecătorești adoptate pe caz sunt atacate cu recurs ordinar de către inculpat și avocatul acestuia Ionaș G., prin care solicită casarea acestora, rejudecarea cauzei, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care acțiunile lui Gulai A. să fie calificate în baza art. 287 alin. (1) Cod penal, cu aplicarea unei pedepse neprivative de libertate.

În motivarea recursului ordinar invocă:

- atât prima instanță, cât și instanța de apel greșit au calificat acțiunile inculpatului și incorect au aplicat pedeapsa;

- ridicarea unei pietre de la sol și aruncarea acesteia în partea vătămată nu intră în categoria aplicării altor obiecte pentru vătămarea integrității corporale sau sănătății, deoarece obiectul în cauză nu a fost adaptat din timp, nu a fost special pregătit și nici nu se afla din timp la inculpat pentru utilizare, motive din care acțiunile lui Gulai A. urmau a fi calificate potrivit art. 287 alin. (1) Cod penal;

- instanțele inferioare nu au respectat prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală, sub aspectul verificării încadrării juridice a faptei;

- instanțele judecătorești nu au acordat deplină eficiență prevederilor art. 7, 61, 75, 90 Cod penal, astfel fiind efectuată o greșită individualizare a pedepsei aplicate inculpatului;

- inculpatul a executat pedeapsa anterioară sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității la data de 20.07.2015, adică până la adoptarea sentinței (27.11.2015), iar existența sau lipsa antecedentelor penale, în cazul dat se ține cont la pronunțarea sentinței, dar nu la data comiterii infracțiunii;

- prezența pedepsei complementare, privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani, nu poate constitui temei pentru a constata existența antecedentelor penale și stabilirea stării de recidivă în acțiunile lui Gulai A.

În drept, recursul declarat este întemeiat în baza art. 427 alin. (1) pct. 6), 10), 12) Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia asupra recursului declarat, solicitând de a-l respinge ca inadmisibil, deoarece instanța de apel a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind aplicarea pedepsei inculpatului,

argumentându-și suficient soluția, ținând cont în deplină măsură de principiile generale de aplicare a pedepsei, de gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază răspunderea, influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat din următoarele considerente:

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel. Astfel, instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și/sau material.

În continuare, Colegiul penal relevă că, potrivit textului recursului declarat, titularii acestuia invocă de drept temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 10), 12) Cod de procedură penală și anume că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, atunci când *hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței; s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale, precum și faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.*

Așadar, instanța de recurs menționează că potrivit materialelor cauzei organul de urmărire penală, a sesizat instanța de judecată prin rechizitoriu, în care inculpatului, i-a fost încredințat săvârșirea infracțiunii de *huliganism, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanei, precum și acțiunile care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-un cinism sau obrăznicie deosebită, săvârșite cu aplicarea altor obiecte pentru vătămarea integrității corporale și sănătății*, prevăzută de art. 287 alin. (3) Cod penal, fapt pentru care a și fost condamnat de către prima instanță, cauza fiind examinată în conformitate cu prevederile art. 364¹ alin. (1) Cod de procedură penală, deoarece inculpatul a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a depus cerere prin care a solicitat judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza urmăririi penale (f.d. 110), solicitare care a fost admisă de către instanță prin încheiere.

Sentința primei instanțe, a fost contestată cu apel de către procuror, nefiind contestată de către inculpatul Gulai A. sau de către avocatul acestuia, astfel ultimii fiind de acord cu soluția de recunoaștere a vinovăției și condamnare a inculpatului în baza art. 287 alin. (3) Cod penal.

Instanța de apel, la rândul său, a admis apelul procurorului și a casat hotărârea primei instanțe pronunțând o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima

instanță, prin care Gulai A. a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal și în baza art. 82 Cod penal, 364¹ Cod de procedură penală, a fost condamnat la 2 ani 4 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis. În baza art. art. 84 alin. (2), 85 alin. (2) Cod penal, prin cumul de sentințe, i-a fost adăugată integral partea neexecutată a pedepsei complementare sub formă de 3 ani privare de dreptul de a conduce mijloace de transport, stabilită prin sentința Judecătoriei Râșcani mun. Chișinău din 17.11.2014, fiindu-i stabilită pedeapsă definitivă – 2 ani 4 luni închisoare cu executare în penitenciar de tip închis și 3 ani privare de dreptul de a conduce mijloace de transport.

În argumentarea temeiului pentru recurs prevăzut la pct. 6), 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, recurenții au invocat că instanțele inferioare nu au respectat prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală, sub aspectul verificării încadrării juridice a faptei, astfel acțiunile inculpatului urmau a fi calificate în baza art. 287 alin. (1) Cod penal.

Însă, Colegiul penal atestă că inculpatul și avocatul acestuia nu au atacat cu apel hotărârea primei instanțe, prin urmare, având în vedere prevederile art. 427 alin. (2) Cod de procedură penală, care stipulează că *temeiurile menționate la alin. (1) pot fi invocate în recurs, doar în cazul în care au fost invocate în apel sau încălcarea a avut loc în instanța de apel*, Colegiul penal statuează că argumentul menționat mai sus nu poate constitui obiect de discuție în instanța de recurs și îl respinge ca neîntemeiat, deoarece chestiunea reîncadrării juridice a acțiunilor inculpatului în baza art. 287 alin. (1) Cod penal nu a constituit obiect de discuție în instanța de apel.

Mai mult ca atât, Colegiul penal menționează, că în cazul exercitării căii de atac a apelului de către părți, în cazul aplicării de către prima instanță a dispozițiilor art. 364¹ Cod de procedură penală, instanța de apel era obligată să verifice în principiu îndeplinirea cerințelor dispozițiilor art. 364¹ alin. (1) și (4) Cod de procedură penală și nu putea reține altă situație de fapt și o altă încadrare juridică decât cea reținută în rechizitoriu și de către prima instanță (pct. 30 a Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție a RM nr. 13 din 16.12.2013 „Cu privire la aplicarea prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală de către instanțele judecătorești”).

Instanța de recurs, în temeiul celor enunțate mai sus, consideră că instanța de apel a reținut corect starea de fapt, vinovăția inculpatului și încadrarea juridică a faptelor comise de către Gulai A. și a dispus întemeiat condamnarea ultimului în baza art. 287 alin. (3) Cod penal. Totodată, instanța de apel și-a motivat just soluția adoptată, inclusiv și în partea aplicării pedepsei, acordând deplină eficiență prevederilor art. 61, 75, 82, 84, 85 Cod penal, la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei inculpatului, stabilite conform sancțiunii articolului imputat acestuia, ținând cont și de dispozițiile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală.

Prin urmare, argumentele invocate de recurenți privitor la prezența temeiurilor pentru recurs prevăzute la pct. 6), 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală,

Colegiul consideră, că nu sunt întemeiate și suficiente pentru desființarea hotărârii instanței de apel.

Totodată, instanța de recurs constată, că în prezenta speță nu și-a găsit confirmarea nici temeiul pentru recurs invocat de către inculpat și apărătorul acestuia, și prevăzut la pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, în ce privește individualizarea pedepsei, precum că instanțele judecătorești nu au acordat deplină eficiență prevederilor art. 7, 61, 75, 90 Cod penal, astfel fiind efectuată o greșită individualizare a pedepsei aplicate inculpatului.

În primul rând, instanța de recurs remarcă, că în cazul săvârșirii unei infracțiuni instanța de judecată este singură în măsură să înfăptuiască nemijlocit acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis această infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, potrivit art. 61 Cod penal, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Colegiul penal reține că inculpatul a fost trimis în judecată pentru săvârșirea unei infracțiuni contra ordinii publice, prevăzută de art. 287 alin. (3) Cod penal, cauza fiind examinată în procedura judecării pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în conformitate cu prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală, în acest caz, trebuie luate în vedere, în egală măsură persoana inculpatului și respectiv, reeducarea și reintegrarea sa socială, cât și dimensiunea fenomenului infracțional, și așteptările societății față de mecanismul justiției penale, pentru a realiza o proporționalitate reală între aceste aspecte.

De menționat este acel fapt, că infracțiunea prevăzută de art. 287 alin. (3) Cod penal, se clasifică conform art. 16 Cod penal, ca infracțiune gravă, iar sancțiunea infracțiunii imputate inculpatului prevede pedeapsă cu închisoare de la 3 la 7 ani.

Revenind la prezenta speță, Colegiul atestă că, de către instanța de apel inculpatul a fost condamnat în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, aplicând și prevederile art. 82 Cod penal, 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, la 2 ani 4 luni închisoare. Iar conform art. 84 alin. (2), 85 alin. (2) Cod penal, prin cumul de sentințe inculpatului i-a fost adăugată integral la pedeapsa stabilită, partea neexecutată a pedepsei numite prin sentința Judecătoriei Râșcani, mun. Chișinău din 17 noiembrie 2014, fiindu-i stabilită pedeapsă definitivă cu închisoare pe un termen de 2 ani și 4 luni, cu executare în penitenciar de tip semiînchis și privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani.

Reieșind din textul hotărârii atacate, se reține că instanța de apel a luat în considerație faptul recunoașterii vinovăției de către inculpat, căința sinceră, a achitat prejudiciul părții vătămate, se află la evidența medicului narcolog ca consumator de substanțe narcotice (hașiș, amfetamine), totodată instanța de apel corect a exclus

circumstanța atenuantă - lipsa antecedentelor penale și a stabilit că inculpatul a comis infracțiunea în stare de recidivă.

La fel, instanța de recurs atestă, că instanța de apel just a reținut faptul că, Gulai A. a fost anterior condamnat, prin sentința Judecătorei Râșcani, mun. Chișinău din 17 noiembrie 2014, pentru o infracțiune săvârșită cu intenție, în baza art. 264¹ alin. (3) Cod penal, la 160 ore de muncă neremunerată în folosul comunității, cu privare de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani (f.d. 107), iar ulterior, la 02 mai 2015, din nou a săvârșit o infracțiune cu intenție, prevăzută de art. 287 alin. (3) Cod penal.

Totodată, Colegiul penal remarcă, că potrivit adevărului Biroului de probațiune Buiucani (f.d. 134), Gulai A., condamnat prin sentința Judecătorei Râșcani, mun. Chișinău din 17 noiembrie 2014, și-a executat integral pedeapsa principală de 160 ore cu muncă neremunerată în folosul comunității, la 20.07.2015, astfel concluzia instanței de apel, cu privire la săvârșirea de către inculpat a unei noi infracțiuni cu intenție, la 02.05.2015, antecedentele penale nefiind stinse pentru condamnarea anterioară, este una corectă. În acest mod, de către instanța de apel, în speța dată, întemeiat a fost stabilită prezența stării de recidivă, în acțiunile inculpatului, deoarece, conform art. 34 alin. (1) Cod penal, se consideră recidivă comiterea cu intenție a uneia sau mai multor infracțiuni de o persoană cu antecedente penale pentru o infracțiune săvârșită cu intenție.

Din considerentele sus menționate, argumentul recurenților, precum că despre existența sau lipsa antecedentelor penale, în cazul dat se ține cont la pronunțarea sentinței, dar nu la data comiterii infracțiunii este neîntemeiat, deoarece reieșind din prevederile legale sus menționate, pentru ca antecedentele penale să fie stinse, urmează ca pedeapsa neprivativă de libertate să fie executată înainte de comiterea infracțiunii, dar nu înainte de pronunțarea sentinței.

Cu referire la un alt motiv de critică din recurs, privind aplicarea unei pedepse neprivative de libertate în privința inculpatului, instanța de recurs reține că potrivit art. 90 alin. (4) Cod penal, persoanelor care au săvârșit infracțiuni deosebit de grave și excepțional de grave, precum și în cazul recidivei, condamnarea cu suspendarea condiționată a executării pedepsei nu se aplică.

La fel, este nefondată și ultima critică din recurs, precum că prezența pedepsei complementare, privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani, nu poate constitui temei pentru a constata existența antecedentelor penale și stabilirea stării de recidivă în acțiunile lui Gulai A.

Conform art. 111 alin. (1) lit. e) Cod penal, se consideră ca neavând antecedente penale persoanele condamnate la o pedeapsă mai blândă decât închisoarea – după executarea pedepsei.

Art. 65 alin. (4) Cod penal, prevede că la aplicarea pedepsei privative de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate în calitate de pedeapsă complementară la amendă sau muncă neremunerată în folosul comunității, termenul ei se calculează de la data rămânerii definitive a hotărârii, iar

la aplicarea ei în calitate de pedeapsă complementară la închisoare, termenul ei se calculează din momentul executării pedepsei principale.

Astfel, Colegiul penal reține că inculpatul a fost condamnat prin sentința Judecătorei Râșcani, mun. Chișinău din 17 noiembrie 2014, la pedepse mai blânde decât închisoarea și anume la 160 ore muncă neremunerată în folosul comunității și privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani, astfel instanța de recurs consideră juste concluziile instanței de apel, precum că la data de 02.05.2015 când a fost comisă infracțiunea de huliganism nu erau executate de către inculpat nici pedeapsa principală de muncă neremunerată în folosul comunității și nici pedeapsa complementară sub formă de privare de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani, ceea ce atestă cu certitudine că infracțiunea a fost comisă în stare de recidivă.

Prin urmare, Colegiul statuează, că pedeapsa individualizată de instanța de apel, răspunde atât principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut la art. 61 alin. (2) Cod penal, restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

Din acest punct de vedere se conchide că, de fapt, în cauză nu s-au comis erorile de drept prevăzute în pct. 6), 10), 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, deci, nu persistă temei de casare a soluției adoptate de instanța de apel, iar pedeapsa stabilită inculpatului a fost aplicată în limitele legii, din care considerente se dispune inadmisibilitatea recursului declarat, ca fiind vădit neîntemeiat.

9. În conformitate cu art. 432 alin. (1)-(2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către inculpat și avocatul său Ionaș Gheorghe, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 martie 2016, în cauza penală privindu-l pe **Gulai Anatolie**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia pronunțată integral la data de 22 februarie 2017.

Președinte

Gordilă Nicolae

Judecător

Covalenco Elena

Judecător

Diaconu Iurie